

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 15 0 V 005505 22 Gž
Dana, 04.10.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Majkić Marinković i Biljane Tomić, kao članova vijeća, u vanparničnom predmetu predlagača, RS - Ministarstvo, koju zastupa Državno pravobranilaštvo B., protiv protivnika predlagača Z.M. iz T., radi priznanja strane sudske odluke, odlučujući o žalbi protivnika predlagača protiv rješenja Okružnog suda u Trebinju broj 15 0 V 005505 22 V od 10.06.2022. godine, na sjednici održanoj 04.10.2022. godine, donio je

RJEŠENJE

Žalba protivnika predlagača se odbija i potvrđuje rješenje Okružnog suda u Trebinju broj 15 0 V 005505 22 V od 10.06.2022. godine.

Obrazloženje

Rješenjem Okružnog suda u Trebinju broj 15 0 V 005505 22 V od 10.06.2022. godine, priznata je presudu Drugog Osnovnog suda u Beogradu – Republika Srbija, broj 14.P.15545/12 od 28.03.2014. godine, koja glasi:

„ Obavezuje se tužena Z.M. iz B. da tužiocu RS – Ministarstvu sa sedištem u B., na ime povraćaja stečenog bez osnova plati iznos od 732.803,00 dinara sa zateznom kamatom na navedeni iznos počev od 27. jula 2012. godine, pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana po prijemu presude, pod pretnjom izvršenja.

Obavezuje se tužena da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 27.000,00 dinara, u roku od 15 dana po prijemu presude, a pod pretnjom izvršenja.“

Određeno je da se navedene odluke izjednačavaju sa odlukom sudova Bosne i Hercegovine i imaju pravni učinak u Bosni i Hercegovini.

Blagovremenom žalbom naprijed označeno rješenje o priznanju strane sudske odluke pobija protivnik predlagača iz svih razloga propisanih odredbom člana 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13- u daljem tekstu ZPP), s prijedlogom da se žalba usvoji i osporena odluka ukine.

Predlagač je dao odgovor na žalbu u kojem tvrdi da žalba nije osnovana i predlaže da se odbije.

Žalba nije osnovana.

Pravosnažnom presudom Drugog Osnovnog suda u Beogradu – Republika Srbija, broj 14.P. 15545/12 od 28.03.2014. godine obavezana je tužena (ovdje protivnik predlagača) da tužiocu na ime povraćaja stečenog bez osnova plati iznos od 732.803,00 dinara sa zateznom kamatom na navedeni iznos počev od 27. jula 2012. godine, pa do isplate, te da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 27.000,00 dinara.

Predlagač je dana 28.06.2022. godine podnio prijedlog za priznanje naprijed označene presude stranog suda.

Sud je predmetni prijedlog dostavio na odgovor protivniku predlagača uz dopis od 01.04.2022. godine kojim je protivnik predlagača pozvana da dostavi pismeni odgovor na prijedlog u roku od 30 dana. Dopis sa prijedlogom protivnik predlagača je primila dana 06.05.2022. godine. Nije dala odgovor na prijedlog.

Utvrđeno je da je prvostepena presuda čije se priznanje traži snabdjevena potvrdom pravosnažnosti i da je postala pravosnažna dana 20.04.2014. godine, pa je sud našao da je za priznanje ispunjen uslov propisan članom 87. Zakona o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 43/82 i 72/82 - u daljem tekstu: ZRSZ) koji se primjenjuje u Republici Srpskoj na osnovu člana 458. ZPP. Sud je ocijenio navode iz prijedloga i sadržaj odluke stranog suda i našao da nema smetnji za priznanje ove strane sudske odluke iz odredbe člana 88. ZRSZ i da je protivniku predlagača, kao licu protiv koga je ta odluka donesena, bilo omogućeno da učestvuje u postupku. Nadalje je sud našao za suđenje u pravnoj stvari u kojoj je donesena predmetna odluka stranog suda nema isključive nadležnosti suda u Bosni i Hercegovini (član 89. ZRSZ), da u istoj pravnoj stvari nije priznata odluka drugog stranog suda niti donesena odluka suda u Bosni i Hercegovini (član 90. ZRSZ), i da odluka čije se priznanje traži nije u suprotnosti sa Ustavom Republike Srpske i Ustavom Bosne i Hercegovine (član 91. ZRSZ). Slijedom toga sud je zaključio da su ispunjeni uslovi da se predmetna odluka stranog suda izjednači sa odlukom suda u Bosni i Hercegovini i da proizvodi pravno dejstvo na području Bosne i Hercegovine (član 86. ZRSZ). Iz navedenih razloga usvojen je prijedlog za priznanje strane sudske odluke.

Rješenje o priznanju strane sudske odluke je pravilno.

Postupak priznanja strane sudske odluke je vanparnični postupak u smislu odredbe člana 1. Zakona o vanparničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 36/09 i 91/16 - u daljem tekstu: ZVP) u vezi sa 101. ZRSZ. U uvodu osporenog rješenja stranke su označene saglasno odredbi 4. stav 3. ZVP, kao predlagač i protivnik predlagača. Iz obrazloženja rješenje proizilazi da je sud proveo postupak na osnovu odredbi ZVP i na osnovu člana 2. stav 2. ZVP primijenio odredbe ZPP. U smislu odredbe člana 191. stav 2. ZPP u vezi sa članom 2. stav 2. ZVP nije osnovana žalbena tvrdnja da je navedi procesni zakon morao biti označen u uvodu osporenog rješenja.

Odredbom člana 10. stav 1. ZVP propisano je da sud u vanparničnom postupku odlučuje nakon održanog ročišta samo kad je to zakonom propisano, ili kad je to potrebno radi utvrđenja i razjašnjenja odlučnih činjenica, ili kad smatra da je to nepohodno iz drugih razloga.

Shodno navedenom u vanparničnom postupku sud u pravilu odlučuje bez raspravljanja na osnovu pismenih zahtjeva i izjašnjenja stranaka, izuzetci su sadržani u naprijed citiranoj odredbi. Sud je u ovom predmetu, saglasno načelu kontradiktornosti (obostranog saslušanja

stranaka) iz odredbe člana 5. ZPP u vezi sa članom 2. stav 2. ZVP, prijedloga za priznanje strane sudske odluke dostavio protivniku predlagača na odgovor. Odgovor na prijedlog nije dat, pa održavanje ročišta nije bilo neophodno jer među strankama nije bilo spornih činjenica. Zbog toga nije osnovana žalbena tvrdnja da je sud bio dužan održati ročište, i da je zbog toga što ročište nije održano protivnik predlagača onemogućena da raspravlja pred sudom.

Žaliteljica u žalbi ukazuje na činjenicu i da je iz T., a da je u presudi koja je priznata osporenim rješenjem označeno da je ona iz B.

U uvodu i izreci strane sudske odluke označena je adresa tužiteljice (ovdje protivnika predlagača) u B., dok je u predmetnom prijedlogu za priznanje strane sudske odluke označena adresa protivnika predlagača u T. Prema Zakonu o prebivalištu i boravištu državljana Bosne i Hercegovine („Službeni list BiH“ broj 32/01, 56/08 i 58/15) član 3. stav 7. i stav 10. državljanin BiH može imati prijavljenu adresu prebivališta, mjesta gdje to lice stalno živi, i adresu boravišta, mjesta gdje lice privremeno boravi. Isto je propisano i Zakonom o prebivalištu građana Republike Srbije („Službeni glasnik“ RS 87/11), za državljane te države, članom 3. stav 2. i stav 3. navedenog zakona. S obzirom da jedno lice može imati dvije prijavljene adrese kod nadležnog organa uprave i to adresu prebivališta i adresu boravišta, i da uz žalbu nisu dostavljeni dokazi o tome da protivnik predlagača nije imala prijavljeno prebivalište ili boravište Beogradu, Republika Srbija, naprijed navedeni žalbeni prigovor ne dovode u pitanje identitet protivnika predlagača i ne utiče na pravilnost i zakonitost osporene odluke.

Izreka osporenog rješenja potpuna je i jasna u smislu odredbe člana 191. stav 3 ZPP u vezi sa članom 2. stav 2. ZVP, a sve u vezi sa odredbom člana 86. stav 1. ZRSZ.

Žalbeni prigovor o tome da protivnik predlagača nije skrivila štetu o kojoj je odlučeno presudom stranog suda odnosi se na osnovanost potraživanja iz presude čije se priznanje traži i nije relevantan za odluku o priznanju strane sudske odluke u smislu odredbi člana 86. do 100. ZRSZ.

Iz navedenih razloga žalbu je odbijena i pobijana odluka potvrđena na osnovu odredbe člana 235. tačka 2. ZPP, u vezi sa članom 2. stav 2. ZVP.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić